

Ицанаги и Ицанани се разхождали по люлѣящия се небесенъ мостъ, който висѣлъ надъ пропастьта, що отдѣляла земята отъ небето. Той се крѣпѣлъ здраво и трайно отъ ефира. И казалъ веднажъ Духътъ на въздуха на богинята на облацитѣ:

— Подъ нашитѣ нозѣ трѣбва да се появи едно кралство, и ние ще го посѣщаваме.

И като казалъ това, той пѣхналъ своя украсенъ съ скжпоцѣнни камъни жезълъ всрѣдъ кипящата маса. Капкитѣ, които паднали отъ острието на неговия жезълъ, се вкаменили и отъ тѣхъ се образувалъ островътъ Онохоро. И слѣзнали на него създателитѣ на свѣта, и издигнали тамъ една голѣма гориста планина, за да могатъ да закрѣпятъ на нея небесния мостъ, и да може да се върти около нея останалиятъ свѣтъ. Мжлростъта на небеснитѣ духове опрѣдѣлила Ицанаги да бже мжжъ на Ицанани, и тази божествена двойка трѣбвало да се засели на земята. Но както приличало на тѣхното високо произхождение, — женитбата трѣбвало да се свърши съ подобающе за случая празденство.

И ето че Ицанаги трѣгналъ около създадената отъ него планина отлѣво на дѣсно, а Ицанани — отъ дѣсно на лѣво. И когато богинята на облацитѣ забѣлѣзала отдалечъ Духа на въздуха, извикала възхитена: „Ахъ, какъвъ прѣкрасенъ и милъ юноша!“ На това Ицанаги съ въодушевление отвърналъ:

„Каква прѣлестна дѣвойка!“

Тѣ се приближили единъ до другъ, хванали се за ржцѣ, и бракътъ билъ сключенъ. Но поради нѣкакви неизвѣстни причини брачниятъ животъ на двѣтѣ божества не билъ тѣй щастливъ, както очаквали да бже. Тѣ създали новия островъ Авай, който излѣзълъ изъ морскитѣ дълбочини, но си останалъ една гола пустиня. Хируко, — първиятъ имъ синъ, — билъ човѣкъ съ слабо тѣлосложение, и затова създателитѣ на земята го поставили въ една ладийка, изплетена отъ вълча трѣва, и го изоставили на волята и милостъта на вѣтъра и на вълнитѣ. Дълбоко опечалени прѣминали Ицанаги и Ицанани по небесния мостъ на небето, кждѣто небеснитѣ духове държатъ вѣчния си съвѣтъ. Тамъ тѣ узнали отъ духоветѣ, че Ицанаги трѣбвало прѣвъ да заговори, ко-

гато се срѣщнали, като обикаляли около планината. Върнали се съпрузитѣ отново на земята и пакъ трѣгнали — Ицанаги надѣсно, а Ицанани налѣво около планината. И когато този пжтъ се срѣщнали, Ицанаги прѣвъ извикалъ:

— Ахъ, каква прѣкрасна и мила дѣвойка!

А отъ устата на Ицанани радостно се изтрѣгнало:

— Ахъ, какъвъ прѣкрасенъ и милъ юноша!

Па отново се уловили за ржцѣ, и отъ тогава се започнало пълно щастие за тѣхъ. Тѣ създали седемтѣхъ голѣми острови на кралство Япония; най-напрѣдъ разкошния островъ Голѣмия Ямато; послѣ — Тсукуши, Ихо и много други. Малкитѣ, скалисти островчета на архипелага се образували отъ морската пѣна и отъ